

RIGHT TO INFORMATION ACT: A CRITICAL STUDY

(¹)I.Saujan, (²)SF.Farsani, (³)ANM.Nawas

(¹)Department of Islamic Studies, Faculty of Islamic Studies and Arabic Language

(²)(Temporary) Asst.Lecturer, Department of Islamic Studies, Faculty of Islamic Studies and Arabic Language

(³)Department of Arabic Language, Faculty of Islamic Studies and Arabic Language

saujaniqbal95@gmail.com

Abstract

The Right to Information is the right to access and obtain information from public officials. This right serves a number of important purposes: Improving public participation in policy making, Promoting transparency and accountability in Government, Minimising corruption and wastage of state resources by public officials. In Sri Lanka, The Right to Information Act No. 12 of 2016 (RTI Act) certified by Parliament on August 4, 2016 and published as a Supplement to Part II of the Gazette of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka of August 5, 2016, can be considered one of the more meaningful and positive democratic measures passed during the time. The RTI Act provides an operational regime to enforce the right to information (RTI), which was ensured as a fundamental right in the Constitution of Sri Lanka through the Nineteenth Amendment passed earlier in April 28, 2015. Although, it has been facing challenges related to enforcement in the society. Therefore, the main objective of this study is to evaluate, investigate and identify challenges of the practical procedure stipulated in the RTI Act for public authorities and to make recommendations to strengthen the people's right to information. The author uses secondary sources such as journals, reports, electronic resources, Gazettes of Sri Lanka which is related to RTI and books. Particularly, uses publications of Right to information commission of Sri Lanka as techniques of data collection. Finally, the paper concludes with suggestions to RTIA towards minimizing Challenges affecting both the institutions and general public in complying with RTIA pursuing the maximum benefits of the Right to Information.

(Key Words): Amendment, Right to Information Act, Sri Lanka

அறிமுகம் (Introduction)

ஐனநாயக அரசின் ஐந்து தூண்களாக நல்லாட்சி (புழமுன புழநசயெடெந), வெளிப்படைத்தன்மை (வுசயளெயசநடெல), பொறுப்புக்கூறல் (யுஉஉமுரவெயடிடைவைல), பங்குபற்றல் (யசவடைவையவழை) மற்றும் ஊழல்களை இல்லா தொழித்தல் (நுடடைவையவழை முக வாந உழசசரிவழை) போன்ற அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன.¹ ஒரு அரசின் கீழ் உள்ள தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தில் இவ்வம்சங்களை அவதானிக்க முடியும். தகவல் அறியும் உரிமையானது ஐனநாயகத்தின் அடிப்படையம்சமாகும். இது வரலாறு நெடுகிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளமையை கிரேக்கத் தத்துவஞானிகளான அரிஸ்டோட்டில் மற்றும் பிளாட்டோ போன்றோரின் கூற்றுக்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றது. “அரசு மற்றும் ஆட்சியுடன் தொடர்புடைய அனைத்து தகவல்களையும் பொது மக்களுக்கு வெளிப்படுத்துவதும், அந்த விபரங்கள் குறித்து மக்களைத் தெளிவுபடுத்துவதும் ஐனநாயகத்தின் அடிப்படை விடயங்களாகும்”² இச்சட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தினை உலக நாடுகள் உணர்ந்து கொண்டதன் வெளிப்பாடாக ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு 1948 ஆண்டு மனித உரிமைகள் தொடர்பான உலகளாவிய பிரகடனத்தை வெளியிட்டது. அதன் ‘ஆர்ட்டிக்கல் 19’-இல், “ஒவ்வொருவரும் தத்தம் அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருப்பதற்கும் அதனை வெளிப்படுத்துவதைப் போன்று தகவல்களைக் கோரவும், பெற்றுக் கொள்ளவும் உள்ள உரிமைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.”³ மேலும் செப்டெம்பர் மாதம் 28 ஆம் திகதி தகவல் அறியும் உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச தினமாக (ஐவெநசயெவழையெட னுயல் கழச வாந ருனெநசயையட யுஉஉநளள வழ ஐகெழசஅயவழை) நினைவுபடுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

¹ Dr.Mohit Sharma, 201.

² தினகரன், 28 செப்டெம்பர்2018.

³ Universal declaration of human rights -1948

இன்று சுமார் 123 வகையான தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டங்கள் உலக நடைமுறையில் காணப்படுகின்றன.⁴ இச்சட்டங்கள் சுமார் 250 ஆண்டுகளுக்கு முன் முதன் முதலாகச் சுவீடன் நாட்டு மக்களுக்கு அனுபவிக்க வழி ஏற்பட்டது. அந்நாடு 1766 ஆம் ஆண்டு “பத்திரிக்கைச் சுதந்திரச் சட்டத்தை” நிறைவேற்றி தகவல் அறியும் உரிமையை மக்களின் “அடிப்படை உரிமையாக” பிரகடனப் படுத்தியது. அதனைத் தொடர்ந்து 1966 ஆம் ஆண்டு மெக்சிகோவிலும், 1976 இல் ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. சார்க் பிராந்தியத்திலுள்ள மாலதீவு, பங்களாதேஸ், நேபாளம், ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் இந்தியா(2005) போன்ற நாடுகளில் இச்சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது. அதன் தொடராக இலங்கையில் தகவலுக்கான உரிமைச் சட்டமானது 2017, பெப்ரவரி 4ம் திகதி நடைமுறைக்கு வந்தது.⁵ மேலும் “சட்டத்திற்கும் ஜனநாயகத்திற்குமான உலகளாவிய அமைப்பின்” சுட்டெண்ணில் இலங்கைச் சட்டவாக்கத்திற்கு உலகளாவிய ரீதியில் 4வது இடமும் ஆசியாவில் 2வது இடமும் கிடைத்துள்ளது.⁶

இலங்கையில் தகவலறியும் உரிமைக்கான சட்டத்தின் வரைவுச் செய்முறை 2004ஆம் ஆண்டு தகவலுக்கான அணுகுதல் சட்ட மூலத்தின் வரைவுடன் ஆரம்பமாகியது. இவ்வரைவிற்கு அமைச்சரவை அனுமதியளித்திருந்த போதிலும் அரசியல் குழப்பங்களின் காரணமாக பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிப்பதில் கால தாமதங்கள் ஏற்பட்டன. 2015இல் இரண்டாவது வரைவுக் குழு சிறந்த பெறுபேற்றினை பெற்றுக் கொள்வதற்காக சட்ட மூலத்தில் சில திருத்தங்கள் மேற்கொண்டது. இதுவே 2016ஆம் அண்டின் 12ம் இலக்க சட்டத்திற்கு வழிவகுத்தது. இச்சட்டம் நடைமுறைக்கு வரும்வரை இலங்கை மக்களின் தகவலுக்கான உரிமையை வெளிப்படையாக அளிக்கின்ற சட்டம் எதுவும் ஆக்கப்பட்டிருக்கவில்லை ஆயினும், 1978ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 14(1)(அ) இதிலுள்ள கருத்துச் சுதந்திரமானது, தகவலுக்கான உரிமையை உள்ளடக்குகின்றது என சில வழக்குகளில் உயர்நீதிமன்றம் தீர்த்துள்ளது. இவ்வரிமை அடிப்படை உரிமை மீறலாக அமையும் சூழ்நிலைகளை வரையறுக்கப் பட்டிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. 21ம் நூற்றாண்டில் பகிரங்க அதிகார சபைகளிடமிருந்து தகவல்களைப் பெற்று குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல், மேம்படுத்தல் மற்றும் அங்கீகரித்தல் என்பவற்றின் தேவைப்பாடு மறுக்கப்பட முடியாததாகும். மக்கள் தகவல்களின் உண்மைத் தன்மையை ஆராய்ந்தறிதல், தகவல்களைத் தெரிவு செய்தல் மற்றும் பொறுப்புள்ள அரசாங்கத்தை உறுதிப் படுத்துவதல் போன்ற செயற்பாட்டிற்கு இந்த உரிமை முக்கியமானதாகும்.

மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையிலான அதிகார சமநிலையற்ற தன்மையினை சமநிலைப் படுத்துவதற்கு இது ஒரு மைல்கல்லாக இலங்கை அரசினால் உணரப்பட்டது. மக்களுக்கு அதிகாரமென்பது தகவலுரிமைக்கான அமைப்பாட்சியின் முக்கிய வாக்குறுதியாகும். மக்கள் பகிரங்க வாழ்க்கையில் முழுமையாகப் பங்குபற்றுவதையும் நாட்டின் பரந்தளவில் நல்லாட்சியை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கிலும் அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகள் தொடர்பான வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புக் கூறுதல் கலாச்சாரத்தினை வளர்க்கின்ற செயற்பாட்டில் இம்முயற்சியானது சிறிய அளவிலாவது ஒரு கருவியாக அமையும் என அரசு எதிர்பார்க்கின்றது.⁷ தகவல் அறியும் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டதன் நோக்கம், சட்டத்தின் தலைப்பு மற்றும் முடிவுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தலைப்பில், தகவல் பெறல், தகவல் பெறும் உரிமையை மறுப்பதற்கான சந்தர்ப்பங்கள், தகவலறியும் ஆணைக்குழுவைத் தாபித்தல், தகவல் வழங்கும் உத்தியோகஸ்தர்களின் நியமனம் மற்றும் நடபடி முறைகள் பற்றி ஏற்பாடு செய்வற்காக உருவாக்கப்பட்ட சட்டமாகும். எனக்கூறுகிறது. இச்சட்டத்தின் முடிவுரையில், அரசியலமைப்பில் உறுப்புரை 14(அ) இல் தகவலைப் பெறுவதற்கான உரிமையை உத்தரவாதமளிப்பதாலும் தகவல் வழங்கும் உரிமையை வழங்குவதன் மூலமும் பகிரங்க அதிகாரங்கள் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களில் வெளிப்படைத்தன்மை, பொறுப்புக் கூறும் தன்மை மற்றும் நல்லாட்சியை முன்னேற்றுவதினூடாகவும் பகிரங்க வாழ்க்கையில் பங்கேற்கும் மக்கள் சமூகமொன்றை உருவாக்குவதற்காக இச்சட்டம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. எனபிரஸ்தாபிக்கின்றது.

நாடாளுமன்றங்களினால் சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும்போது கோட்பாட்டிற்கும் நடைமுறைக்கும் இடையில் முரண்பாடுகள் தோன்றுவதும் அதனை மாற்றியமைப்பதும் இயற்கையாக அமைந்த இயல்பு நிலையே. அந்தவகையில் இலங்கையில் நடைமுறையில் உள்ள தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தில் பல்வேறு நடைமுறை சார் குறைபாடுகள் ஆய்வாளர்களினால் இனங்காணப்பட்டது. இக்குறைபாடுகள் சட்டத்தின் விளைத்திறனான அமுலாக்கத்திற்கு சவாலாக அமைந்துள்ளது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள் (Objectives of Study)

1. தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தைத்தின் நடைமுறைசார் சவால்களையும் கண்டறிதல்.
2. குறித்த சவால்களை தவிர்ப்பதற்குப் பொறுத்தமான ஆலோசனைகளை முன்வைத்தல்.

ஆய்வுப்பிரச்சினை (Research Problem)

⁴ உலகளாவிய தகவலுரிமைச்சட்ட தரவுகள், www.law-democracy.org.

⁵ W.G.W.Ganathayalan, 2019.2.9, “இலங்கையில் தகவலறியும் உரிமைச்சட்டம்”

⁶ உலகளாவிய தகவலுரிமைச்சட்ட தரவுகள், www.law-

⁷ மஹிந்த கம்மப்பில், தகவலறியும் அணைக்குழுவின் தவிசாளர், தகவல் அறியும் உரிமைக்கான ஆணைக்குழுவின் வெளியீட்டு அறிக்கை.

தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் உலகில் 40க்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் வெவ்வேறு பெயர்களில் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது.⁸ குறிப்பாக இச்சட்டங்கள் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் மிகச்சிறப்பாக இயங்கிவருகின்றது போதிலும் இலங்கையைப் போன்ற நாடுகளில் இதற்கு மாற்றமான நிலையினை காண முடிகின்றது. இலங்கையில் நடைமுறையில் உள்ள தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தில் நடைமுறைசார் சவால்கள் காணப்படுகின்றமையும் இச்சவால்களுக்கு காரணமாக மக்களும் அதிகாரிகளும் அமைந்துள்ளமையும் ஆய்வாளனால் ஆய்வுப் பிரச்சினையாகும் நோக்கப்பட்டது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம் (Importance of Study)

நாட்டில் வாழும் குடிமக்கள் நாட்டின் அரசியல் விடயங்களில் பங்குபற்றுவதற்கும் அரசியல் அதிகாரிகளின் செயற்பாடுகள் குறித்து அறிந்து கொள்வதற்கும் உரிமையைப் பெற்றுள்ளனர். இவ்வுரிமை நாடுகளின் அரசியல் யாப்பினூடாக, சர்வதேச சட்டங்களினூடாகவும் வலுப்படுத்தப் படுகின்றது. இலங்கையில், தற்போது நடைமுறையில் உள்ள நல்லாட்சி அரசாங்கத்தின் தேர்தல் வாக்குறுதிகளில் ஒன்றாகக் குறித்த சட்டம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இவ்வாறு இலங்கை மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட ஜனநாயக உரிமையைச் செயற்படுத்தும் போது எதிர்நோக்கும் நடைமுறை சார்ந்த சவால்கள்பற்றி மதிப்பீடு செய்வதும், அச்சவால்களைத் தவிர்ப்பதற்கான மாற்று வழிகளைத் தேடுவதும் காலத்தின் தேவையாக உள்ளது. இச்சட்டம் தொடர்பான நடைமுறை சார்ந்த சவால்களை அடையாளப்படுத்துவதன் ஊடாக வினைத்திறனான எதிர்கால செயற்பாட்டுக்கு அடித்தளமிடவும் இவ்வாய்வு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. மேலும் உலகளாவிய ரீதியில் இது தொடர்பாகப் பல ஆய்வுகள் இடம்பெற்றிருப்பினும் இலங்கையை மையப்படுத்திய ஆய்வுகள் இடம்பெறாத வெற்றிடத்தினை நிரப்புகின்ற வகையிலும் இவ்வாய்வு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

இலக்கிய மீளாய்வு (Literature Review)

கடந்த காலங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இது தொடர்பான ஆய்வுகளை தேடலுக்குப்படுத்திய போது பல ஆய்வுகள் தகவல் அறியும் சட்டம் தொடர்பாக இடம்பெற்றுள்ளமை அவதானிக்கமுடிந்தது. மேலும் இலங்கைச் சூழலை மையப்படுத்தி, தகவல் அறியும் சட்டத்தின் நடைமுறை சார் சவால்கள் பற்றிய எந்த ஆய்வுகளும் மேற்கொள்ளப்படாமையை அறிய முடிந்தது. இச் சட்டம் தொடர்பாக உலகளாவியரீதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பொதுவான சில ஆய்வுகள் வாசிப்புக்குப்படுத்தப்பட்டன. அவற்றில்

1. இந்திய மத்தியப் பிரதேசத்தின் (ஆனாலய சீயனநளா) புறயடழைச என்ற இடத்தில் அமைந்துள்ள யுஅவைல ருனெளசனவைல ஆயனாலய சீயனநளாஇ புறயடழைச பல்கலைக்கழகத்தின் உதவி விரிவுரையாளரான னுச. ஆழாவை ஞாயசஅய யனெ ஞயதளை ஞபொ டாயனயசசயை என்பவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட “சுபாவ வழ ஐகெழசஅயவழை: சீழள யனெ ஊழளெ” (தகவல் அறியும் சட்டத்தின் நன்மை மற்றும் தீமை) என்ற ஆய்வானது இந்தியாவில் 2005 ஓக்டோபர் 12ம் திகதி கொண்டுவரப்பட்ட 22ம் இலக்கத் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தினை மையப்படுத்திய ஆய்வாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாய்வானது ஒரு நல்லாட்சி அரசின் கீழ் உள்ள தகவல் அறியும் சட்டத்தின் இயல்புகள் எவை? தற்போது நடைமுறையில் உள்ள தகவலறியும் சட்டத்தில் உள்ள நன்மைகள், தீமைகள் யாவை? போன்றவற்றினை கண்டறிவதை ஆய்வின் நோக்கமாகக் கொண்டு ஆய்வு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆய்வின் முடிவாக இந்திய அரசின் கீழ் உள்ள தகவல் அறியும் சட்டமானது நல்லாட்சி அரசின் கீழ் உள்ள தகவலறியும் சட்டத்தின் கோட்பாடு சார்ந்த நியமங்களிலிருந்து வேறுபட்டுள்ளமையையும் இதனால் அது நோக்கத்திலிருந்து விலகியதாகக் காணப்படுகின்றமையும் ஆய்வின் முடிவாகக் கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாய்வானது விடயப்பரப்பு, ஆட்பரப்பு, நோக்கங்கள் மற்றும் முறையியல் போன்ற அடிப்படைகளில் வேறுபட்டு அமைந்துள்ள போதிலும் குறித்த சட்டத்தின் பிரயோகத்தினை மதிப்பீடு செய்கின்ற விடயத்தில் இவ்வாய்வுடன் இயைந்து செல்கின்றது.

2. இந்தியாவின் ஐவெநசயெவழையெட சுநளநயசஉா துழரசயெட முக ஊழஅநசஉந யுசவள யனெ ஞஉநைநெந. நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்ட னுச. டீசு. யுஅடிநனமயச புழஎவ.உழுடநபநஇ முயவையட கல்லூரியின் வணிகப்பிரிவின் உதவி விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றும் துயளியட ஞபொ என்பவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட “சுபாவ வழ ஐகெழசஅயவழை யுஉவ: யு ஞவரனல யடிழரவ யறயசநநெளள” (தகவல் அறியும் சட்டம்: விழிப்புட்டல் பற்றிய ஓர் ஆய்வு) என்ற தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வானது குறித்த கல்லூரியில் பனியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு மத்தியில் இந்தியாவின் தகவலறியும் உரிமைச் சட்டம் தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதையும், தகவல் அறியும் சட்டம் தொடர்பான அறிவு நிலையினை மதிப்பீடு செய்வதையும் நோக்கங்களாகக் கொண்டு ஆய்வு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் நுஷ்டமசயவழைச ஆய்வு முறை பயன்படுத்தப் பட்டதுடன் ஆய்வு மாதிரியாக 100 ஆசிரியர்கள் ஆய்வுக்குட் படுத்தப்பட்டனர் இவர்களுள் 50ஆண் ஆசிரியர்களும், 50பெண் ஆசிரியைகளும் உள்ளடங்குகின்றனர். ஆய்வுக் குட்படுத்தப்பட்ட ஆசிரியர்களிடம் குறித்த சட்டம் தொடர்பான அறிவு நிலை உயர்வாக உள்ளமை ஆய்வின் முடிவாகக் கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாய்வானது விடயப் பரப்பு, ஆட்பரப்பு, நோக்கங்கள் மற்றும் முறையியல் அடிப்படையில் வேறுபட்டு அமைந்துள்ள போதிலும் குறித்த சட்டத்தின் பிரயோகத்தினை மதிப்பீடு செய்கின்ற விடயத்தில் இவ்வாய்வுடன் இயைந்து செல்கின்றது.

3. “ருளந முக வாந சுபாவ வழ கெழசஅயவழை யுஉவ வழ கைசீழளந யஉஉநளள வழ வாந டிநவவநச னநசனெஉநள வைழ ரசடியெ ஞுடரஅள” என்ற தலைப்பில் சுயதயசயதநளாறயசனெ னுஏ ஞுழறஅலய டாயசயனறயத யனெ முஏ சுயஅயஅரவால என்பவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வானது 2010 னுநஉநஅடிநச 10,11 ஆம் திகதிகளில் இந்தியாவின் டீயபெடமசந இல் இடம் பெற்ற “குசைளவ யேவழையெட ஊழகெநசநெந

⁸ World bank report-2017

முடிசைபெபைபெ நுளனைநெந வைவழீரடிடை உந்நயடவா ழுடடைல- றீர்-2010” மாநாட்டில் வெளியிடப்பட்டது. ஆய்வுப் பிரச்சினையாக இந்தியாவின் பின்தங்கிய பிரதேசங்களில் வசிக்கின்ற மக்களிடம் தகவலறியும் உரிமைச் சட்டம் பற்றிய போதிய அறிவின்மையும் இதனால் ஓர் அரசின் கீழ் கிடைக்க வேண்டிய மக்கள் நல சேவைகள் கிடைக்காமையுமாகும். ஆய்வின் நோக்கமாக மக்கள் எதிர் நோக்கும் சவால்களைக் கண்டறிதலும் மற்றும் அவற்றை நிவர்த்தி செய்வதற்கான பிரதேச, மாநில மற்றும் நாடு ரீதியாக மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளை முன் மொழிதலுமாகும். இவ்வாய்வுக்காக டயபெடமுசந இன் சில பகுதிகள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டது. ஆய்வின் முடிவாக மக்கள் எதிர்நோக்கும் சுகாதாரம், மருத்துவம் போன்ற சவால்களுக்கு அவர்களின் கல்வியறிவின்மையும், தகவலறியும் சட்டம் பற்றிய போதிய அறிவின்மையே காரணங்களாகும். அரசினால் கிடைக்க வேண்டிய அடிப்படைத் தேவைகள் கிடைக்கப் பெறுவதுமில்லை மக்கள் அவற்றைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளவதுமில்லை என்பது ஆய்வின் முடிவாகக் கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாய்வானது விடயப் பரப்பு, ஆட்பரப்பு, நோக்கங்கள் மற்றும் முறையியல் அடிப்படையில் வேறுபட்டு அமைந்துள்ள போதிலும் குறித்த சட்டத்தினை ஆய்வு செய்கின்ற விடயத்தில் இவ்வாய்வுடன் இயைந்து செல்கின்றது. இவ்வாய்விலிருந்து சட்டத்தின் பிரயோகம் தொடர்பான அறிவு பெறப்பட்டது.

மோத்தமாக இம்முன்று ஆய்வுகளும் நோக்கங்கள் அடிப்படையிலும் பிரதேசங்களின் அடிப்படையிலும் இவ்வாய்விலிருந்து வேறுபட்டு நிற்பதனை அவதானிக்க முடியும். மேலும் இதற்கு முன் இவ்வாறான ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படாத வெற்றிடத்தினை நிரப்புகின்ற வகையிலும் குறித்த ஆய்வு சிறப்பிடம் பெறுகின்றது.

ஆய்வு முறையியல்; (Research Methodology)

இவ்வாய்வானது பண்பு சார் (ஞாயடவையவனை) முறையிலான ஆய்வாகும். இவ்வாய்விற்காக இரண்டாம் நிலைத்தரவு மூலங்களான பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், வெளியீடுகள் என்பன வற்றிலிருந்து தகவல்கள் திரட்டப்பட்டது. குறிப்பாக இலங்கைச் சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் வர்த்தமானிப் பத்திரிகையிலிருந்தும், 2017 பெப்ரவரி 4 தொடக்கம் 2019 பெப்ரவரி 4 க்கிக்கு இடைப்பட்ட இருவருட காலத்திற்குள் இடம் பெற்ற நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாகத் தகவலறியும் ஆணைக்குழுவின் வெளியீட்டுப் புத்தகங்கள் பெறப்பட்டு தகவல் சேகரிக்கப்பட்டது. மேலும் வெகுசன ஊடக அமைச்சின் உத்தியோக பூர்வ வெளியீட்டுப் பத்திரிகையான தினகரின் “தகவல்” பத்திரிகையிலிருந்தும், தகவலறியும் உரிமைக்கான ஆணைக்குழுவின் உத்தியோக பூர்வ வலைப் பக்கத்திலிருந்தும் சில தகவல்கள் வாசிப்புக்குப் படுத்தப்பட்டு இவ்வாய்வு பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளது.

பெறுபெறுகளும் கலந்துரையாடலும் (Result and Discussion)

“விமர்சனம் என்பது ஒரு தரப்பின் குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டி, திருத்தத்தையும் மாற்றத்தையும் கொண்டு வரும் நோக்குடன், ஆக்கப்பூர்வமான கருத்தக்களை முன்வைப்பதாகும்.”⁹ இலங்கையில் நடைமுறையில் உள்ள தகவலறியும் உரிமைச் சட்டம் குறித்துப் பல முன்னேற்ற கரமான அம்சங்கள் காணப்படினும் அம்முன்னேற்றங்களைக் கொண்டு திருப்தியடைவது நாட்டை வளர்ச்சியடைச் செய்யாது அந்தவகையில் எதிர்காலத்தில் கொள்கை தொகுப்பாளர்களுக்கு விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்தும் என்ற நோக்குடன். இச்சட்டத்தில் உள்ள நடைமுறை சார்ந்த குறைபாடுகள் இங்குக் கலந்துரையாடப்படுகின்றது.

I. மொழி சார்ந்த சவால்கள்

தகவலறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் தகவலுக்கான கோரிக்கையொன்றினை விடுக்கின்ற நபர் தனது தெரிவு மொழியில் அக்கோரிக்கையினை பதிவு செய்வதற்குச் சட்டம் அனுமதிக்கின்றபோதிலும் (பிரிவு 24 (5) ஆ) அத்தெரிவு மொழியிலேயே தகவல்கள் வழங்கப்படல் வேண்டும் என்ற ஏற்பாடு சட்டத்தில் காணப்படாமை. இதனால் சிங்கள மொழியை அறிந்திராத மக்கள் தகவலை அறிந்து கொள்வதில் பல சவால்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். இலங்கையின் அரசியலமைப்புக்கான 13வது திருத்தத்தில் 18(1) மற்றும் 18(2) ஆம் உறுப்புகள் “சிங்கள மொழியும் தமிழ் மொழியும் அரசகரும மொழிகளாதல் வேண்டும்.”¹⁰ எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அரசியலமைப்பிற்கான 16வது திருத்தப் பட்டவரான 22(1) ஆம் உறுப்புரையில் “*சிங்களமும் தமிழும் இலங்கை முழுவதிலும் நிருவாக மொழிகளாக இருத்தல் வேண்டும்.*” எனச்சட்ட ஏற்பாடுகள் குறிப்பிட்டுள்ள போதிலும் தகவலறியும் உரிமைச் சட்டத்தில் முறையாகப் பின்பற்றப்படாமையை அவதானிக்க முடிகின்றது. எதிர்காலத்தில் இந்நாட்டில் வாழ்கின்ற சிறுபான்மை மக்கள் தகவலறியும் உரிமைச் சட்டத்தால் பாரபட்சம் காட்டப்படவும் புற மொதுக்கப்படவும் குறித்த சட்டம் காரணமாக அமையலாம்.

ஐஐ.நியாயமான காரணங்களின்றி தகவல்கள் மறுக்கப்படல்

பசீர் சேகுதாவூத் எதிர் ஜனாதிபதி செயலகம்¹¹, இந்த விசாரணையில் மேன்முறையீட்டாளர் திரு. பசீர் சேகுதாவூத் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் ஸ்தாபகரும் முன்னாள் தலைவருமான திரு.எம்.எச்.எம். அஸ்ரப் அவர்கள் உயிரிழக்கக் காரணமான 2000ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற ஹெலிகொப்டர் விபத்து தொடர்பில் விசாரணை மேற்கொண்ட ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையைக் கோரியிருந்தார். தகவல் உரிமைக்கான ஆணைக்குழுவில் 08.05.2017 அன்று மேன்முறையீடு பதியப்பட்டது. 02.03.2017 அன்று அக்கோரிக்கைக்குப் பதிலளித்த ஜனாதிபதி செயலகத்தின் தகவல் உத்தியோகஸ்தர் குறித்த அறிக்கை தேசிய சுவடிகள் காப்பகத் திணைக்களத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். 20.03.2017 அன்று மேன்முறையீட்டாளருக்கு பகிரங்க அதிகார சபை

⁹ Wikipedia.org

¹⁰ அரசகரும மொழிக் கொள்கை மற்றும் அது தொடர்பான சட்டங்கள்

¹¹ இலங்கை தகவல் உரிமைக்கான ஆணைக்குழு மேன்முறையீடு

மேலும் ஒரு கடிதத்தை அனுப்பி அதில் கோரப்பட்ட தகவலைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமையால் தகவல் கோரிக்கை நிராகரிக்கப் பட்டுள்ளதாகத் தெரிவித்தது.

மேன்முறையீட்டாளர் குறித்தளிக்கப்பட்ட அலுவலகரான மாண்புமிகு ஜனாதிபதியின் செயலாளருக்கு 27.03.2017 அன்று மேன்முறையீட்டினை மேற்கொண்டிருந்தார். அதற்கு 25.04.2017 அன்று அனுப்பிய பதில் கடிதத்தில் கோரப்பட்ட தகவலைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்றும் அத்தகவல்கள் 12 ஆண்டுகளுக்கு முந்தியவை என்றும் குறித்தளிக்கப்பட்ட அதிகாரி தகவல் கோரிக்கையை நிராகரித்திருந்தார். மேலும் குறித்த கோரிக்கையானது சட்டத்தின் பிரிவு 5இல் விலக்களிக்கப்பட்டுள்ள விடயங்களை வெளியிடுமாறு கோரவில்லை. பகிரங்க அதிகார சபையினால் 20.03.2017 அன்று திகதியிட்டு மேன்முறையீட்டாளருக்கு அனுப்பிய கடிதம் மற்றும் 18.08.2017 திகதியிட்டு ஆணைக்குழுவிற்சுச் சமர்ப்பித்த எழுத்து மூல விளக்கம் ஆகியவற்றில் கோரப்படும் ஆவணத்தை கண்டுபிடிக்க இயலவில்லை எனக் குறிப்பிட்டிருந்தது. திருத்தப்பட்ட 1948ஆம் ஆண்டு ஆணைக்குழு விசாரணை சட்டத்தின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட விசாரணை குழுக்களின் திருத்தப்பட்ட அனைத்து ஆவணங்களும் 1973ஆம் ஆண்டு 48ஆம் இலக்க தேசிய சுவடிகள் காப்பக சட்டத்தின் பிரிவு 11இன் படி தேசிய சுவடிகள் காப்பக திணைக்களமானது எல்லா அறிக்கைகளுக்கும்பாதுகாவலனாகும். இருப்பினும் தகவல் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை எனக் குறிப்பிட்டு கோரிக்கை திருப்பி அனுப்பப்பட்டமை இச்சட்டத்தின் குறைபாட்டினை வெளிக் கொண்டு வருகின்றது.

ஐஐஐ. அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் தனியார்த் துறையினரும் தகவல் வழங்காமை

தெற்காசியாவில் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களைத் தகவல் சட்டத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பது இலங்கை மற்றும் பங்களாதேஸ் போன்ற நாடுகள் மாத்திரமேயாகும்.¹² “ஒவ்வொரு பிரசைக்கும் பகிரங்க அதிகாரவமைப்பு ஒன்றின் உடைமையில் அல்லது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள தகவலைப் பெறுவதற்கான உரிமை உள்ளது (பிரிவு 3(1)).” இச் சட்டத்தில் பகிரங்க அதிகாரம் என்பது “அரசாங்கத்தின் அமைச்சு, அரசியலமைப்பினால் அல்லது எழுத்திலாக்கப்பட்ட சட்டமொன்றால் அல்லது மாகாண சபையொன்றின் நியதிச் சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட அலுவலகம், அரசாங்க திணைக்களம், பகிரங்க கூட்டுத்தாபனம், இருபத்தைந்து அல்லது அதற்கு மேற்படும் பங்குகளை அரசு கொண்டுள்ள அல்லது கட்டுப்படுத்தும் அக்கறையை அரசு கொண்டுள்ள நிறுவனம், உள்ளூராட்சி சபை, அரசாங்கத்துடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தமொன்றிற்கு அமைய நியதிச்சட்ட அல்லது பகிரங்க கடமையைக் கொண்டு நடாத்துகின்ற தனியார் நிறுவனம், மாகாண சபையால் தாபிக்கப்பட்ட திணைக்களம், அரசாங்கத்தினால் நிதியுதவியளிக்கப்படும் அரசாங்க சார்பற்ற தாபனத்தினால் வழங்கப்படும் அத்தகைய சேவை சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள், உயர் கல்வி நிறுவனம், நீதிமன்றம்” ஆகியவற்றை உள்ளடக்குகின்றது. இவை அனைத்தும் தகவலுக்கான சட்டத்தினை அமுல் படுத்துவதற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளதாக இலங்கை வர்த்தமானி இல.2004.66, பெப்ரவரி 03, 2017இல் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், தகவல் சட்டத்தின் பொது நிறுவனங்கள் என்ற வரையறைக்குள் உள்ளடங்கும் தனியார்த் துறையினரும், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் இற்றைவரையும் தம் நிறுவனங்களுக்குத் தகவல் அதிகாரிகளை நியமிக்கவோ அல்லது தகவல் வழங்கும் செயற்பாட்டிற்கோ தயாராகவில்லை.¹³ நாட்டின் பிரஜைகளின் நலனுக்காக பொது அதிகாரிகளோ அல்லது தனியார் அமைப்புக்களோ யாராக இருப்பினும் குறித்த சட்டம் முறையாக அமுலாக்கம் செய்யப்பட வேண்டும். சட்டத்தின் விதிகளை வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தும் போது நாடு முன்னேற்றமடையும்.

ஐஐ. தகவல் கோரிக்கை மற்றும் தகவல் வழங்குதல் தொடர்பில் நிலவும் குறைவான அறிவு

வட மாகாண சபையில் குழப்பம் ஏற்பட்டது மாகாண சபையின் அமைச்சர்கள் வெளிநாடு சென்ற விபரங்கள் தொடர்பான கோரிக்கையினை மாகாணசபை உறுப்பினர்களுக்கான சிறப்புரிமையின் கீழ் வழங்க முடியாது என மறுக்கப்பட்டமையினாலாகும். இவ்வாறு மறுப்பதாயின் மாகாணசபையில் சிறப்புரிமைகள் தொடர்பான பிரகடனம் ஒன்று இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு பிரகடனம் ஒன்றில்லாத சந்தர்ப்பத்தில் அச் சிறப்புரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக மறுக்க முடியாது. இதனடிப்படையில் மாகாண சபையின் அமைச்சர்கள், உறுப்பினர்களின் செயற்பாடுகள் தொடர்பில் கேள்வி கேட்பதற்குத் தகவல் சட்டத்தின் கீழ் முடியும். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் சிறப்புரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைச் சட்டம் உள்ளது. எனினும் மாகாண சபைகளுக்கு அவ்வாறான சட்டமோ அல்லது பிரகடனமோ இல்லாததால் வட மாகாண சபையின் அமைச்சர்களின் வெளிநாட்டுப் பயணம் தொடர்பான தகவல்களை வழங்குவதற்கு மேன்முறையீட்டின் போது உத்தரவு வழங்கப்பட்டது. இக்குழப்ப நிலைக்குக் காரணம் சட்டங்கள் தொடர்பான அதிகாரிகளின் பூரண அறிவற்ற நிலையாகும். வெளிப்படுத்தல் என்பது விதியாக இருக்கின்ற போதிலும் வெளிப்படுத்தலை இல்லாமல் செய்வது விதிவிலக்காக உள்ளது நடைமுறைச் செயற்பாடுகள். இதற்குக் மற்றுமெரு காரணம் அதிகாரிகள் சட்ட மீறல்களுடன் இணங்கிச் செல்வதுமாகும். இவ்வாறான நிலைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு அறிவும், பயிற்சியும் அளிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் நியமனம் செய்தல் வேண்டும். மேலும் பொது மக்கள் சட்டம் பற்றி அறிவூட்டப்படல் வேண்டும். எவ்வாறு சட்டத்தை அமுல்படுத்தும் அதிகாரிகளுக்குச் சட்டம் பற்றிய அறிவு முக்கியமோ அதேபோன்று அதிகாரிகளைக் கேள்வி கேட்டும் மக்களுக்குப் பூரண அறிவிருத்தல் அவசியமானதாகும். மக்கள் இச்சட்டத்தினை பயன்படுத்துவதற்கும் கேள்வி கேட்பதற்கும் ஆற்றுப்படுத்தல் வேண்டும். “எனினும் எமது சிவில் பிரஜைகளை விட இச்சட்டத்தினூடாக தகவல்களை அறிந்து கொள்வதற்கு அதிக ஆர்வத்தைக் காட்டியிருப்பது அரசியல்வாதிகளும், சிவில் அமைப்புக்களும், ஊடகவியலாளர்களுமே என்பது கடந்துசென்ற இரண்டு வருடங்களின் நிகழ்வுகளை ஆய்வு செய்யும் போது காணக்

¹² ஐகத் லியனாராச்சு, தினகரன்- தகவல், 28 செப்டம்பர்2018.

¹³ சட்டத்தரணி ஐகத் லியனாராச்சு பணிப்பாளர் - தேசிய ஊடக நிலையம், தினகரன்- தகவல், 28 செப்டம்பர்2018.

கூடியதாக உள்ளது¹⁴ என அரசு குறிப்பிடுகின்றது. சட்டத்தை முறையாக அமுலாக்கம் செய்வதற்கு எல்லா பங்குதாரர்களும் ஒத்துழைப்பு செய்தால் மாத்திரமே முறையாக நிறுவனமயப் படுத்தப்பட்ட தகவல் அறியும் உரிமை முறைமையை உருவாக்க முடியும் என்பதை உணர்ந்து கொள்வது முக்கியமாகும்.

ஏ.பொது நலனை விஞ்சியுள்ள சட்டப்பிரிவு

தகவலறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் பிரிவு 5(4) இல் மேன்முறையீட்டாளர் அவருடைய கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பால் நிகழ்ந்த விடயம் காரணமாக மேன்முறையீட்டை சரியான நேரத்திற்குள் பதிவு செய்யத் தவறியுள்ளார் என ஆணைக்குழு திருப்தியுறுகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் கால எல்லை தொடர்பான இறுக்கமான பிரயோகத்திற்கு அப்பால் சென்று அம்மேன்முறையீட்டினை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு ஆணைக்குழுவிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள தந்துணிவு அதிகாரம். இது இறுக்கமான சட்ட ஏற்பாட்டிலுள்ள நெகிழ்வாக அமைகின்றது இதன் மூலம் பாரபட்சமாகவும் பக்கச் சார்பாகவும் நடப்பதற்கு வழியமைத்துக் கொடுப்பதாகவுள்ளது. சட்டத்தின் பொது மக்களுக்கான சோவையானது எதிர்காலத்தில் குறித்த சாராருக்கான சோவையாக மாற்றமடையலாம் எனவே சட்டம் என்பது அனைவருக்கும் பொதுவானது அது பொதுமைப்படுத்தப்பட்டதாகவே இயங்க வேண்டும். இத்தந்துணிவு அதிகாரத்தினை நீக்குவதன் மூலமாக எதிர்கால சீரகேடுகளைத் தவிர்க்கக் கூடியதாக அமையும்.

ஏஜ.தகவலுரிமைச் சட்டம் பற்றிய வலுவான ஊடக வெளிப்படுத்துகையின்மை

“இச்சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளின் பயனுறு அமுலாக்கலை உறுதிப்படுத்துவது வெகுஜன தொடர்பு ஊடகம் என்னும் குறித்தொதுக்கப்பட்ட அமைச்சரின், அமைச்சின் பொறுப்பாதல் வேண்டும்”¹⁵ தகவலறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் மூலம் எதிர்பார்க்கப்படும் நோக்கங்களை அடைந்து கொள்ள தகவலறியும் உரிமைச் சட்டம் என்றால் என்ன? அதனை எவ்வாறு பயன்படுத்த முடியும்? என்பன தொடர்பாக மக்களை விழிப்புணர்வூட்டுவது அவசியமானதாகும். 2018 ஆம் ஆண்டு இது தொடர்பாகப் பொதுமக்களை விழிப்புணர்வூட்டும் ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு பல்வேறு நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டன இச்செயற் திட்டங்கள் அனைத்தும் சட்டத்தின் அறிமுக ஆண்டுடன் சுருங்கிக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. இது ஆரோக்கியமான விடயமாக அமையாது. “திறைசேரி ஆணைக்குழுவின்”¹⁶ விசாரணை நிலையான ஊடக அறிக்கையின் தாக்கத்தின் எடுத்துக் காட்டாகும். இதன் விளைவாகப் பாடசாலை மாணவர்களும் பிணை முறி மோசடி பற்றிப் பேசுகின்றனர். இந்த அனுபவம் ஊடகங்களுக்கு மக்களிடையே விழிப்புணர்வையும் அவர்களின் மனப்போக்கையும் மாற்றும் திறன் உண்டு என்பதைக் காட்டுகின்றது. தகவல் அறியும் சட்டத்தின் முக்கியத்துவம் தொடர்பில் பங்குதாரர்களிடையே போதுமான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டிய கடப்பாட்டிலிருந்து ஊடகங்கள் முற்றாக விலகி இருப்பது வருந்தத்தக்க விடயமாக உள்ளது. சட்டத்துடனான மக்கள் பங்குபற்றுதலை அதிகரிக்கச் செய்வதில் ஊடகங்களின் வகிப்பகு முக்கியமானதாகும். ஊடகங்களால் மாத்திரமே படிப்பறிவற்ற பாமர மக்களுக்கும் தெளிவுகளை வழங்க முடியும். எனவே நன்கு திட்டமிடப்பட்ட மூலோபாயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாட்டில் தகவலறியும் உரிமைச் சட்டத்தை ஊக்குவிக்கக்கூடிய ஒரு ஊடக வெளிப்படுத்துகையாக இலங்கை ஊடகங்கள் அமைய வேண்டும்.

ஏஜ.தகவலுரிமைக்கான ஆணைக்குழுவிற்குத் தண்டனை வழங்கும் அதிகாரம் வழங்கப்படாமை.

தகவல் உரிமைக்கான ஆணைக்குழுவிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள வழக்குத் தொடுப்பு அதிகாரம் (தகவலுரிமைக்கான சட்டத்தின் கீழ் செய்யப்படுகின்ற குற்றங்கள் தொடர்பாக) மற்றும் வெளியிடுவதற்கான கட்டணத்தினைத் தீர்மானிக்கின்ற அதிகாரங்கள் என்பன ஏனைய நாடுகளில் நடைமுறையிலுள்ள சட்டங்களில் இல்லாத புத்தாக்கங்களாக இருக்கின்ற போதிலும் வெளிப்படையாகப் பகிரங்க அதிகார சபைகளைச் சோதனை மேற்கொள்ளல், குறித்த தவறுகளுக்காகத் தண்டனை வழங்குதல், விசேடமாக அபராதம் மற்றும் இழப்பீடுகளை நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரங்கள் சட்டத்தின் மூலம் வழங்கப்படாமை குறைபாடாகவே இருந்து வருகின்றது. உலகில் அனேக நாடுகளின் தகவல் சட்டத்தின் மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள தகவல் ஆணைக்குழுவுக்குக் குறித்த அதிகாரங்கள் வழங்கப் பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. (உதாரணமாக ஆப்கானிஸ்தான்) மேலும் ஆணைக்குழுவின் இறுதித் தீர்மானத்திற்கு எதிராக நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடர முடியுமாகவுள்ளமை ஆணைக்குழுவின் பலவீனப்படுத்தும் ஏற்பாடுகளாகும்.

ஏஜ.பிரிவு 5இனைக் காரணங்காட்டி கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப்படல்

நிறுவனங்களும் உத்தியோகஸ்தர்களும் பொறுப்புக் கூறும் கடமையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காகக் குறித்த சட்டத்தின் 5வது சரத்தினை கருவியாகப் பயன்படுத்துகின்றனர்.¹⁷ பல சந்தர்ப்பங்களில் தகவல் அதிகாரிகள் கோரப்பட்ட தகவல்களைத் தவறாக பொருள்கோடல் செய்து அதனைப் பிரிவு 5 இன் அளவீட்டுக்குள் உள்ளடக்குவதோடு குறித்த தகவல்களை வழங்க மறுக்கின்றனர். அல்லது தகவலை வழங்காது காலதாமதப் படுத்துகின்றனர். தகவல் மறுப்பதற்காகக் குறிப்பிடப்படும் காரணங்களாக “தகவல் சட்டத்தின் 5ஆம் சரத்தின்

¹⁴ தினகரன், 28 செப்டம்பர் 2018.

¹⁵ 2016, ஓகத்து மாதம் 05 ஆம் திகதிய இலங்கைச் சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் வர்த்தமானப் பத்திரிகையின் II ஆம் பகுதிக்குக் குறைநிரப்பியாக வெளியிடப்பட்டது.

¹⁶ 2017ல் இலங்கை மத்திய வங்கியில் விநியோகிக்கப்பட்ட திறைசேரி முறிகள் பற்றிய விசாரிக்க ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்பட்ட விசாரணை ஆணைக் குழு.

¹⁷ உச்சித் நிஷான் தம்மிக்க, தினகரன், 27 ஜூன் 2019.

பிரகாரம் நீங்கள் கோரிய தகவலை வழங்க முடியாது.” எனத்தனி வசனத்திலேயே கோரிக்கையினை நிராகரித்தல், சட்டத்தின் பிரிவு 5(11)(அ) பிரிவின் பிரகாரம் குறித்த தகவல் தனிப்பட்ட தகவல் என நிராகரித்தல், சட்டத்தின் 5(ஊ) மற்றும் (ஏ) பிரகாரம் குறித்த தகவல் தொடர்பில் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு விசாரணை இடம்பெறுவதாகக் கூறி சட்டமா அதிபரின் ஆலோசனை பெறப்பட வேண்டியுள்ளது எனக் கோரிக்கையை நிராகரித்தல், சட்டத்தின் பிரிவு 5(ஏ) பிரிவின் பிரகாரம் குறித்த தகவல் மூன்றாம் தரப்பினரால் வழங்கப்பட்ட தகவலாக இருப்பதனால் உங்கள் கோரிக்கையினை நிறைவேற்ற முடியாது என நிராகரித்தல். போன்ற செயற்பாடுகள் நடைமுறையில் இடம்பெற்று வருகின்றன.

பிரிவு 5 இன் வகைப்பாட்டுக்குள் வரும் தகவல் விண்ணப்பமாக இருப்பினும் சட்டத்தின் பிரிவு 5(4) இன் கீழ் பொதுநலன் சார்ந்த தகவலை வெளிப்படுத்துவதால் வரும் தீமையான விளைகதைத் தவிர்ப்பதற்கு மிக முக்கியமானதாக இருந்தால் குறித்த தகவல் விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட முடியாது எனச் சட்டம் கூறுகின்றது. மேலும் குறித்த அதிகாரி 5ஆம் பிரிவின் துணைப் பிரிவையும், உட்பிரிவையும் குறிப்பிடாமல் தகவல் கோரிக்கை விண்ணப்பத்தினை நிராகரிக்க முடியாது. விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்படி 5ஆம் பிரிவின் எந்தப்பிரிவின் கீழ் நிராகரிக்கப்படுகின்றது என்பதை விண்ணப்பதாரிக்கு தெளிவாகக் குறிப்பிடல் வேண்டும். சட்டத்தின் பிரிவு 51(அ) பிரிவின் கீழ் ஒருவரின் தனிப்பட்ட தகவலாக இருப்பினும் அதனை பொது நலனுக்காக வழங்க முடியும். நீதிமன்றில் வழக்கொன்று விசாரணையில் இருப்பது தகவல் கோரிக்கையினை நிராகரிப்பதற்கான காரணமாக அமையாது. சட்டத்தின் 5(ஊ)ஊரத்தின் மூலம் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது “வழக்கு தாக்கல் செய்வதற்கு மோசமான வகையில் பாதிப்பு ஏற்படும் சந்தர்ப்பத்தில்” அவ்வழக்கு நடவடிக்கைக்குத் தடையாக இருக்கும் தகவலை வரையறுத்தல் என்பதாகும் எனினும் இடம்பெறும் வழக்கு, நிலுவையில் உள்ள வழக்குகளின் தகவல்களை வழங்க முடியும். “மூன்றாம் தரப்பினால் தகவல் ஒன்றை இரகசியமாக பொது நிறுவனத்திற்கு வழங்கியிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில்”(5(ஏ)) அனேகமாக அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வழங்குவது இரகசியமாக அல்ல. (புலனாய்வுப் பிரிவினருக்கு வழங்கப்படும் தகவல்கள், நாட்டுமக்கள் இவ்வகைத் தகவல்களைக் கேட்பதில்லை) சில வேலைகளில் அரச அதிகாரிகளின் கடமை ரீதியில் வழங்கப்படும் தகவல்களை உதாரணமாகக் கிராம அதிகாரியின் அறிக்கைகள், சமுர்த்தி உத்தியோகத்தரின் அறிக்கைகள் என்பன இரகசியத் தகவல்கள் எனக் குறிப்பிட்டு தகவல்களை மறுக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன. இவ்வாறான காரணங்களைக் குறிப்பிட்டுத் தகவல் கோரிக்கைகளை நிராகரிக்க முடியாது என தகவல் ஆணைக்குழு பல சந்தர்ப்பங்களில் வழங்கியுள்ள தீர்மானங்களில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளதுடன் மேன் முறையீடுகளில் அதிகாரிகள் கண்டிக்கப் பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐ.மக்கள் பொது விடயங்களில் குறித்தசட்டத்தினை பயன்படுத்துவதில் ஆர்வமின்மை.

நாட்டு மக்களின் வரிப்பணத்தைச் செலவிட்டு மேற்கொள்ளப்படும் அபிவிருத்திகள் மற்றும் சேவைகள் தொடர்பான தகவல்களைப் பெறுவது குறைவாகக் காணப்படுகின்றன. மக்கள் அனேகமாகத் தனிப்பட்ட விடயங்கள், தம்மோடு தொடர்பான விடயங்களைப் பற்றித் தேடிப்பார்ப்பதில் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். எனினும் பொது விடயங்கள் தொடர்பான ஆர்வம் குறைவாகவே உள்ளது. விசேடமாக அரச நிதி செலவிடப்படும் பொது அபிவிருத்தி வேலைத்திட்டங்கள் தொடர்பில் பொது மக்கள் ஆர்வம் காட்ட வேண்டும்.¹⁸

நாட்டில் தகவலறியும் உரிமைச் சட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு பொதுத்துறைகளின் பங்களிப்பு மட்டுமல்லாது சிவில் சமூகத்தின் பங்களிப்பு முக்கியமாகும். தகவலறியும் உரிமையின் தீர்மானம் பொது அதிகாரிகளின் மீது கவனம் செலுத்துவதாக உள்ளது. பிரஜைகளின் பொறுப்பு தமது தகவல் அறியும் உரிமையை பொறுப்புணர்வுடன் பயன்படுத்துவது முக்கியமானதாகும். அதாவது சட்டத்தை அதன் நோக்கத்தின் அடிப்படையில் பொறுப்புள்ள விதத்தில் பயன்படுத்த வேண்டும். மாறாக அரசியல் நோக்கத்திற்காக அல்லது பொது அதிகாரசபை மீதுள்ள தனிப்பட்ட விரோதத்தைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கான ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தக்கூடாது. சட்டத்தின் நோக்கம் மற்றும் அதன் குறிக்கோள் என்பன ஊழலற்ற தகவல்களை மக்கள் அணுக அனுமதிப்பதன் மூலம் வெளிப்படைத் தன்மைக் கலாச்சாரத்தை உருவாக்குவதும் அரச துறையில் பொறுப்புள்ள நல்லாட்சி அரசாங்கத்தைத் தோற்றுவிப்பதுமாகும். ஆகையால் குறித்த குறிக்கோளை மேம்படுத்தும் வகையில் சட்டத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டுமே தவிரப் பொருத்தமற்ற தனிப்பட்ட விடயம் தொடர்பில் வெளிப்படுத்தல்களை மேற்கொள்வதற்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது. அப்போதுதான் சட்டத்தின் உண்மையான நோக்கினை அடைய வழிபிறக்கும்.

ஓ.புதிதாக உருவாக்கப்படும் சட்டங்களினால் குறித்த சட்டம் குறை மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றமை.

தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்திற்குள்ள மற்றுமொரு தடை இது பின்னர் உருவாக்கப்படும் சட்டங்களால் குறை மதிப்பிற்கு உள்ளாக்கப் படுகின்றமையாகும். உதாரணமாக அண்மையில் உருவாக்கப்பட்ட 2018ம் ஆண்டின் 19ம் இலக்க தேசிய தணிக்கைகள் சட்டமானது தகவல் அறியும் சட்டத்தின் பிரிவு 9(1)(உ) இருந்து விலக்களிக்கும் ஏற்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. அதாவது ஒரு தகவலைப் பெறுவதாக இருந்தால் குறித்த தகவலை வழங்கிய அமைப்பினுடைய அல்லது பொருத்தமான நபருடைய எழுத்து மூலமான அனுமதி இன்றியும் கணக்காளர் நாயகத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட குறித்த தகவலுடன் தொடர்புடைய அறிக்கை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படும் வரையும் எந்தவொரு தகவலும் வெளிப்படுத்தப்படுவதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. காரணம் விசாரணை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் குறித்த விடயம் தவறான நபர்களின் கைகளில் சென்றுவிட்டால் குறித்த விசாரணை தாமதப்படுத்தப்படக் கூடும் என்பதனாலாம். குறித்த சூழ்நிலைகளை வெளிப்படுத்துவதற்குத் தகவலறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் பிரிவு 5 (1)(ர)(ஐ) பின்வருமாறு திருத்தியமைக்கலாம் அதாவது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் நிதி மற்றும் சிவில் விசாரணைகள் தொடர்பான தகவல்கள் வெளியிடப்படுதல் இச்சட்டத்தின் கீழ் விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது என குறித்த பிரிவைத் திருத்தியமைக்கலாம். (தற்போது குறித்த பிரிவின் கீழ் குற்றவியல்

¹⁸ தயா ஸ்ரீ நரேந்திர ராஜபக்ஷ, தினகரன், 28 செப்டம்பர் 2018.

விசாரணையுடன் தொடர்புடைய தகவல்கள் மாத்திரமே விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது.) தேசிய தணிக்கைகள் சட்டத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கும் பரந்த விலக்களிப்புக்குப் பதிலாக இதனை இலகுவாகக் கையாளமுடியும்.

முடிவுரை (Conclusion)

தகவலறியும் உரிமை என்பது இலங்கை மக்களின் உரிமைக்கான குரலாகும் இச்சட்டம் அமல்படுத்தப்பட்ட இரண்டாண்டுகளிலும் சட்டத்துடனான நடைமுறைசார் சவால்கள் சட்டத்தின் எதிர்கால இருப்புக்கும், வினைத்திறனான பயன்பாட்டிற்கும் தடையாகவுள்ளது என்பது ஆய்வின் முடிவாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இக்குறைபாடுகளை எதிர்காலத்தில் நீக்குவதன் மூலம் உலகிலே தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்தும் நாடுகளின் வரிசையில் இலங்கை முதலிடத்தினை அடைந்து கொள்ளவழி ஏற்படும்.

ஆலோசனைகள் (Recommendation)

- ✓ பயனுள்ள வகையில் நீதி காண்பதன் ஊடாக தகவல் உரிமையைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் பகிரங்க அதிகார சபையின் செயற்பாடுகளைக் கண்காணித்தல் மற்றும் தன்னிச்சையான முன்கூடிய வெளிப்படுத்தல் மூலம் அரசாங்கத்துடன் தொடர்புடைய விடயங்கள் விழிப்புணர்வை நோக்கி மக்களை வழிப்படுத்தல்.
- ✓ ஒருங்கிணைப்பிற்குரிய நிறுவனத்தால் (வெகுசன ஊடக அமைச்சினர்) தகவலுக்கான உரிமைச் சட்டத்தின் அமுக்கத்திற்கு ஆதரவளிக்கின்ற அரசாங்கக் கொள்கை மற்றும் சீரிய சிந்தனையுடன் ஆக்கப்பட்ட மூலோபாயம் என்பன விருத்தி செய்தல்.
- ✓ தகவல் அலுவலர்களுக்கு மட்டுமல்லாது அவர்களுடைய உயர் அதிகாரிகள் மற்றும் தகவல் கோரிக்கைகளின் ஆரம்ப நிராகரிப்பு தொடர்பான மேன்முறையீடுகளைக் கையாளுகின்ற குறித்தளிக்கப்பட்ட அலுவலர்களாகச் செயற்படுகின்ற நிறுவனங்களின் தலைவர்களுக்கும் பயிற்சியளிக்கப்படல் வேண்டும்.
- ✓ ஊடக அமைச்சினால் தகவல் அதிகாரிகளுக்கான பயிற்சிகள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு பயிற்சிகள் வழங்கப்படல், இப்பயிற்சிகளைத் தகவல் அதிகாரிகளுக்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தாமல் அதனை நிறுவனங்களின் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் நீடிக்கப்படல் வேண்டும்.
- ✓ பொது அதிகார சபைகள் சட்டத்துடன் இணங்கிய வகையில் தகவல் அறியும் உரிமையிலுள்ள உள்ளூர் நிறுவன கொள்கைகளை ஏற்றுப் பின்பற்ற வேண்டும். அத்தோடு சுற்றறிக்கைகளையும் வழிகாட்டுதல்களையும் வெளியிட வேண்டும். ஆகவே தகவல் அதிகாரிகள் வெளிப்புற ஆதாரங்களிலிருந்து மட்டுமல்லாமல் நிறுவனத்திற்குள் இருந்தும் தங்களது கடமைகளைத் திருத்தியமைக்க வழி ஏற்படும்
- ✓ மக்களின் சட்டத்துடனான பங்கு பற்றுதலை அதிகரிக்கும் வகையில் நாடலாவிய ரீதியில் விழிப்பூட்டும் செயற்திட்டங்களை மேற்கொள்ளல்.

References

1. Pinto-jayawardena.K., (2019). *Reflection on Sri Lanka's RTI Act&RTI Regime*. A publication of the RTI commission of Sri Lanka.
2. Gehan Guunatilelle.,(2014). *Right to Information: A Guide for Advocates-1st Edition*. Published by Sri Lanka Press Institute, Colombo-05.
3. Jaspal Singh., (2016).Right to Information Act: A Study About Awareness. *International Research Journal of Commerce Arts and Science*. 7(5), 90-93.
4. fp\hyp gpd;Nuh [atu;jd.>(2019).> ,yq;ifapd; jfyf;fhd cupikr; rl;l;ij gw;wpa tpsf;f ciufSk; rl;l;ijg; gad;gLj;Jk; KiwfSk;. jftuwpAk; cupikf;fhd Mizf;FOtpd; ntspaPL.
5. Center of policy alternatives., (2018)., *Study on information requests submitted to public authorities and responses received under the right to information Act, no 12of 2016*. Published by Friedrich-Naumann-Stiftung für die Freiheit.
6. ,yq;if [ddehaf Nrhyprf; FbauR.> (2017).> ,yq;ifr; rdehaf Nrhyprf; FbauR tu;j;jkhdg; gj;jpupif; 2016 Mk; Mz;bd; 12Mk; ,yf;f> jfty;fis mwpe;J nfhs;Sk; cupikfs; njhlu;ghd rl;lk; xOq;F tpjp.

7. Draft- Rules of the RTI commission in regard to the procedure for holding inquiries. (2017)., *Right to information commission of Sri Lanka rules*. Published by Government of Sri Lanka.
8. Annual Reports, (2017,2018)., *Annual reports: to the right to information commission.*, Published by Parliament of Sri Lanka.
9. The constitution of the Democratic socialist Republic of Sri Lanka., *Fundermental Rights*.
10. SC/FR/NO.76/2012., in the Supreme court of the Democratic socialist Republic of Sri Lanka., *Application under Articale 17 and 126 of the constitution*.
11. Right to tinformation Act., (2005)., Right to information Act No.22 of 2005. published by in diglot form.

